

ВІТРИК Олександр Павлович (17. 04. 1941, с. Рибці Полтав. р-ну Полтав. обл., нині у складі Полтави — 11. 01. 2008, Житомир) — скульптор. Син [П. Вітрика](#). Заслужений художник України (1994). Член НСХУ (1970). Закін. Київський художній інститут (1965; викл. [М. Лисенко](#), [І. Макогон](#)). Учасник всеукр. мистецьких виставок від 1959. Персон. — у Житомирі (1981, 2001). Роботи виконано в імпресіоніст. манері.

Основні твори

портрети – «Мій дід» (1970, 1995), М. Лисенка (1972, Київ), партизана Цимбала (1976), Бориса Тена (1980), Г. Гулевичівни (1997); композиція «Спалене село» (1981); пам'ятники – «Бабин Яр» (Київ, 1977, співавт.), воїнам, які загинули під час форсування р. Пд. Буг (1978,

Миколаїв), космонавтам (1988, Житомир), воїнам-афганцям (м. Чуднів Житомир. обл., 1993), лікарям, полеглим під час 2-ї світової війни (1982); водограй «Космос» (1991); парк. скульптури – «Лісова пісня» (1993), «Чорнобиль» (1996; усі – в Житомирі), Т. Шевченку (2001, м. Маріуполь Донец. обл.), О. Гербачевському (2003), І. Франку (2004; обидві – у Житомирі).

Рекомендована література

1. Олександр Вітрик: Каталог. Ж., 1981;
2. Олександр Вітрик. Скульптура і графіка: Каталог. Ж., 2001.

[М. Ю. Костриця](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вітрик Олександр Павлович / М. Ю. Костриця // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35012>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).